

Նահապետ Բուչակ

Լուսի՛ն, պարծենաա, ասես

Լուսի՛ն, պարծենաա, ասես .

«Լուս կու տամ ես աստընվորիս»:

Ահա՛ հողեղէն լուսին

ի գրրկիս՝ երեսն երեսիս .

Թէ չես աւատալ այս գերուս,

յե՛տ տանեն ըզփէշ կապայիս,

Վախեն՝ սիրոյ տէր լինիս,

լուս պակա՛ս տաս աստընվորիս: